

Bernardus Johannes Antonius

Geboren *vrijdag 24 februari 1911*
Overleden *maandag 26 februari 1990*

Bernardus (Bernard) werd als tweede kind geboren van Hendrikus Nijhuis en Maria Schoenmaker. De bevalling vond plaats in het ziekenhuis te Enschede, waar de te-vroeg-geboren Bernard een couveuse kindje werd.

Zijn jeugd jaren sleet Bernard in en om het ouderlijke woning die stond aan de Grotestraat in Borne, tegenover slagerij Kuipers. Zijn eerste school jaren zat hij op de lagere school die aan De Brink stond. Dit was in die tijd een "Protestant-Katholieke" school. Nadat er later in "De Nes" een katholieke school kwam (de huidige St. Jacobusschool), ging hij daar naar toe. Tijdens zijn lagere school tijd was Bernard af en toe niet op school aanwezig. Hij spijbelde dan. Wanneer de meester zijn ouders hiervan bericht deed, gingen deze hem zoeken. Ze troffen hem dan altijd aan bij een slager in de buurt, waar hij naar het slachten van de beesten stond te kijken. Dit was de eerste duidelijke aanwijzing in de richting van zijn latere beroep.

Na zijn lagere schooltijd volgde hij de U.L.O. in Borne.

Na deze periode werd hij slager. Zijn eerste baas was Leushuis, een slagerij op De Brink. Na verloop van tijd kwam hij in dienst bij een Duitse slager in Oldenzaal. Tussentijds heeft hij ook nog gewerkt bij slagerij Huiskes in Rijssen. Omdat slager Morshuis ("De Plaat") in Borne met personeelsgebrek te kampen had, werd Bernard benaderd en kwam hij in dienst bij "De Plaat".

In die tijd (1928) liet zijn vader aan de Oude Hengelsestraat in Borne een nieuw huis bouwen. Nog voordat het gezin de nieuwe woning kon betrekken, overleed zijn moeder.

Toen Bernard de dienstplichtige leeftijd had bereikt, kwam hij als kok in het leger. Na zijn dienstitijd dacht hij er sterk over na om zich als zelfstandig slager in Borne te vestigen. Hiervoor werd in de jaren '31-'32 de voorkamer van het nieuwe huis aan de Oude Hengelsestraat omgebouwd tot een slagerij. Hierin werd veel marmer verwerkt. Ongeveer twee jaar later werd er achter de woning een slachthuis gebouwd, zodat Bernard ook zelf kon gaan slachten. In deze jaren leerde hij zijn latere vrouw Marie Perik kennen.

Toen in 1940 de oorlogsjaren aanbraken, leidde Bernard de vlees distributie in de regio Hengelo-Borne. Bovendien werd hem de noodslachting toevertrouwd; iets dat hij ook na de oorlog nog jarenlang deed. Tijdens de oorlog werd Bernard "opgepakt" en moest hij voor ongeveer vier weken naar Duitsland. Hij werd ondergebracht in "Kamp Luckenwalde". In datzelfde kamp zat in diezelfde tijd ook Steven Hoogma uit Steenwijk, de vader van Bernard's latere schoonzoon Frans Hoogma. In deze moeilijke weken regelde zijn aanstaande vrouw Mari Anna Perik de slagerij met behulp van zijn vader, Hendrikus.

Na de oorlog trouwden Bernard en Marie op 1 juli 1946.

Tijdens de navolgende jaren, groeide de slagerij steeds meer en meer. Bernard kocht "de beesten" zelf bij de boeren en slachtte ze ook zelf.

Naast zijn werk had Bernard als grote hobby, het zingen. Zo was hij lid van het Gregoriaans koor van de kerk en het Kleinkoor.

De slagerij stond altijd bekend om zijn goede kwaliteit (vooral de eigengemaakte verse worst) en kende een trouwe klantenkring met veel "uitbreng". Ook hotels als 't Schip en Restaurant Platenkamp waren trouwe klanten. Bernard was in de goede zin van het woord, een slager van "de oude stempel". Hij werkte altijd heel hard. Rollades "knoopte" hij altijd met de hand, het geen hem rond de Kerstdagen en Nieuwjaar menige nachtrust heeft gekost. Ondanks zijn tradities ging hij terdege met de tijd mee. De "uitbreng" ging achtereenvolgens: met de fiets - in barre winters zelfs met de slee - de brommer en de auto. Om nog meer bij de tijd te blijven liet hij de zaak in 1967 geheel verbouwen en moderniseren.

GENEALOGISCH ONDERZOEK VAN DE FAMILIE NIJHUIS

In februari '74 verkocht hij de zaak en ging hij met zijn vrouw in Delden wonen, aan De Sanderij 13. Omdat stilzitten niets voor hem was, werkte hij nog een aantal jaren bij slager Leo Lammertink in Hengelo.

Zijn laatste levensjaren woonde hij met zijn vrouw in een bejaardenwoning aan de Ranninkstraat 42 in Delden. Hij woonde daar met veel plezier en was in de buurt - met zijn hondje - een veel en graag gezien iemand, die met iedereen een praatje maakte.

Na een korte ziekte overleed hij twee dagen na zijn 79e verjaardag in het ziekenhuis te Hengelo aan de gevolgen van leukemie.

~~~~~

Zijn vrouw Maria Perik bleef alleen achter. Zij woonde nog een aantal jaren aan de Ranninkstraat, maar na enige tijd begon haar geheugen te falen. Ze kon zich steeds moeilijker alleen handhaven.

In 1992 is ze verhuisd naar een bejaarden tehuis, St. Joseph, te Delden. Daar heeft ze nog een aantal jaren in redelijke gezondheid mogen wonen.

Na een kortstondig ziekbed is zij op 19 januari 1998 aan de gevolgen van een longonsteking overleden.

~~~~~

Bernardus (Bernard) en Maria Anna Perik waren allebei ontzettend sociaal en lieve mensen. Ze stonden altijd klaar om anderen te helpen. In 1969 waren ze zonder voorbehoud bereid hun neef Berardus Wilhelmus Hendrikus en nicht Angela Johanna Wilhelmina Maria in huis te nemen. Hun neef en nicht, kinderen van Bernards' broer Johannes Frederikus Antonius, kwamen uit Australië maar werden opgenomen in het gezin alsof het hun eigen kinderen waren.